

Naročnina listu:
 Celo leto . . . K 50.—
 Pol leta . . . " 26.—
 Četrt leta . . . " 13.—
 Zunaj Jugoslavije:
 Celo leto . . . " 66.—
Posamezne številke
 na štirih straneh 60 v.
Uredništvo i upravništvo:
 Maribor, Koroška ulica
 št. 5. — Telefon št. 220.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Inserati ali oznanila
 se računajo po K 1.80
 od enoredne petivrstice
 pri večkratnih oznanilih
 — popust —

„Straža“ izhaja v pon-
 deljek, sredo in petek,
 Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more
 govoriti vsak dan od
 11. do 12. ure dopoldne.

65. številka.

Maribor, dne 18. junija 1920.

Letnik XII.

„Stari zakon“.

Nešteta vprašanja čakajo pri nas pametnih ljudi, ki bi jih vestno preštudirali in obrnili v prid našemu ljudstvu. Naša zemlja krije bajne zaklade, ki jih treba dvigniti in zaceliti gospod. rane: temni boljševizem preti s polomom materialni, umstveni in moralni civilizaciji Evrope. Vsakomur se odpira širono polje pozitivnega dela, da po svojem stališču, poklicu, zmožnosti in nagnjenju odvrta pretečo nevarnost in pripomaga k novi zgradbi obče oblaščujoče in osrceujoče omike, eden iz znanstvenega, drugi iz političnega, tretji iz versko-moralnega, tehničnega itd. stališča. A tu nam naznanja „Mariborski Delavec“ v št. 130, da se bodo v gigantskem boju — proti krščanstvu — potopila vsa druga vprašanja. Ko je Pij X. izdal svojo programno okrožnico „vse prenoviti v Kristusu“ (besede so povzete iz sv. Pavla), je ves svet pozdravil ta načrt, češ, to je enkrat religiozni papež. „Mariborski Delavec“ te besede grdo in zlobno izvrača ter jim podtika grdi politični namen in namiguje, v čem bi se moralo krščanstvo „prenoviti.“ Pred vsem da bi se morala krščanska cerkev osamosvojiti „iznad židovskega temelja in pravilničnih navlak o stvarjenju človeka, o izvirnem grehu, o raju, o židovskem nacionalnem bogu Jehova, sploh vsega, kar je po bistvu in obliki izvirno židovskega značaja.“ Huduje se, da že otrokom v nežno dušo z vsa silo vlivajo ves „stari zakon“ in ta je „prekinjek nacionalno židovski.“ Torej „stari zakon“, s svojimi očaki in preroki je postal naenkrat nevarno politično orožje črnega klerikalizma. Blizu dve tisoč let stoni krščanstvo na temelju „starega zakona“, šele zdaj je izišla v „M. D.“ nova luč, ki bo preosnovala obličje krščanstvu. Uverjeni smo, da se bo kmalu sklical v mariborski tiskarni obči verski koncil in tam bodo solonsko modri in moralno idealni svobodomiselniki prvaki podali krščanski dogmatiki in morali nove smerice. In tedaj bo svet resnično krščanski!

Glavno zlo današnjega časa je: mnogo uživati, pa malo ali nič delati; malo ali nič študirati, pa vse vedeti in o vsem govoriti — nezmotljivo seveda na podlagi nezmotljivega svobodomiselnstva. Znani Chamberlain je ob zori 20. stoletja izdal znamenito knjigo „Temelji XIX. stoletja.“ V tej knjigi imenuje ta mož „stari zakon“ (namreč svetopisemske knjige st. z.) „neizmerno ženjalno delo.“ Ko bi bil pisec članka „En hlev, en pastir“ v „M. D.“ malo preštudiral ta „stari zakon“, bi bil prišel tudi do drugačnih zaključkov, tako pa je le potrdil star pregovor: en norec lahko več zanika in podere, kakor sto modrijanov dokaže in postavi.

Nauk o ustvarjenju človeka je „Delavčevemu“ kristjanu „pravilnična židovska navlaka.“ Jedro svetopisemskega poročila o vstvarjenju sveta in človeka je, da je Bog vstvarnik in začetnik vseh stvari tudi človeka z ozirom na dušo in telo ter je človek vstvarjen po podobi božji. Z vstvarjenjem je ozko združen oni nedopovedljivo znameniti zakon: podvrzite si zemljo in ji gospodujte, ki otvarja človeškemu duhu in delu nedogledno polje napredka. Vse to bi se po nauku „M. D.“ ne smelo učiti. Kaj torej naj krščanska cerkev mesto tega uči? Ali nedokazano in samovoljno opičjo teorijo? Mesto da uči, da je človek delo neskončno modrega Boga in njegova podoba, naj torej uči, da je človek bestija? Mesto da uči, da je svet za človeka, naj morda uči, da je človek le suženj grude ali stroja ter brezpomemben atom in igračka brutalnih sil?

Izvirni greh in raj je „Delavčevemu“ teologu tudi pravilnična navlaka! Veliki Avguštin je nekaj pač vsaj toliko poznal „bistvo krščanstva“ kakor on, pa pravi, da tisti, ki zanika izvirni greh, skuša podreti same temelje krščanske vere. Ko bi Delavčev pisec le količkaj pogledal v filozofijo verstva, bi se lahko prepričal, da ideja neke prakrivde z njenimi posledicami in potrebo odrešenja tvori za pravo jedro vseh religioznih tradicij in verstev. Ako ni izvirnega greha, pade ves odrešilni značaj Kristusovega dela in trpljenja, krščanstvo sploh je nepotrebna „navlaka.“

Tudi monoteistična ideja Boga je Delavčevemu piscu taka navlaka! Judovska religija, tako patriarhalna kakor Mojzesova, uči edinega, nevidnega Boga, stvarnika vsega, kar je, pravičnega sodnika, neskončno svetega in popolnega. Mojzesovo bogoznanstvo označuje Boga kot samoodsebnost bitje, Jehova pomeni: Jaz sem, ki sem: opredelba Boga, ki prekaša celo sicer vzvišeno idejo Boga pri Platonu in Aristotelu. Ali naj tedaj krščanstvo uči mesto enega Boga pagansko mnogoboštvo, prešestnega Jupitra itd.?

Kaj še potem sploh ostane od krščanstva? Ljubezen do bližnjega? Toda tudi to uči že „stari zakon“, Kristus jo je le obnovil in izrazil postavil v ospredje. Končno je bil Kristus sam kot človek judovskega rodu, enako apostoli, torej dosledno svobodomiselnno krščanstvo mora odbaeniti tudi Kristusa in apostole. Blazni filozof Nietzsche je ljubezen do bližnjega proglasil kot „religijo slabih“, torej lahko pride tudi med našimi demokrati kak svobodomiselnni „nadžlovek“, ki bo obsodil tudi ljubezen do bližnjega. Kaj še potem ostane? Tudi dekalog s svojimi zapo-

vedmi: Spoštuj stariše, ne ubijaj, ne prešestuj, ne kradi, ne laži itd. je pohranjen že v Mojzesovi religiji, torej tudi to odpade kot „židovska navlaka“ in s tem pade celi moralni red. Tako krščanstvo bi seveda ugajalo ljudem, katerim je mamon vse. Sedaj torej vemo, kaj pomeni vaš nauk: vera nima s politiko nič opraviti. Krščanski pridigar bi ne smel oznanjevati enega Boga, stvarnika nebes in zemlje, ne govoriti o grehu, ne o božjih zapovedih, ker to vse je „židovska navlaka“ in politično sredstvo klerikalizma.

Kako veličastne podobe so očaki stare zaveze: Abraham s svojo živo vero, spravljivostjo in pravičnostjo (njegovo razmerje do Lota!), egiptovski Jožef, ta nedosegljiv vzor za mladega človeka, da ostane na potu poštenosti, velikodušni David, idilična Ruta s svojo nežno ljubeznijo do svoje tašče! Vse to bi moralo odpasti. Mesto teh bi menda moral krščanski pridigar postaviti ljudstvu za vzgled razne liberalne prvake.

Razmerje med krščanstvom in „stari zakon“ je že zdavna rešeno; rešil ga je Kristus sam, ko je postavil ono veliko načelo: „Nisem prišel razdirati, marveč dopolnjevati.“ Rešeno je bilo to vprašanje tudi v apostolskem koncilu v Jeruzalemu; čisto nacionalne, časovne in krajevne pritikline Mojzesove postave so padle same od sebe pred krščanskim univerzalizmom. Duhoviti protestantski zgodovinar Gregorovius lepo pravi: Atene so dale svetu filozofijo, Jeruzalem religijo, Rim pa je oboje spojil. Krščanstvo ne odmeta resnice, od koderkoli pride, zato si je usvojilo, kar je bilo resničnega in trajno veljavnega v judovski religiji ali paganski filozofiji.

Judovstvo je dvojno: verno starozakonsko judovstvo v zmislu Mojzesove postave, ki je vse svoje upanje stavilo v Mesija in ga je radostno sprejelo in s tem prešlo v krščanstvo, pa izkvarjeno judovstvo, ki je na dvorišču Poncija Pilata slovesno zavrglo Kristusa: „Nočemo, da bi ta kraljeval nad nami.“ To judovstvo je večer sovražnik krščanstva, to judovstvo vodi današnje mednarodno svobodomiselnstvo po raznih ložah, temu judovstvu služijo vede ali nevede naši zaslepljeni prostomiselniki, kakor tudi socialni demokratje.

Očitajte nam „črno internacionalo.“ Kakšna pa je vaša internacionala? Ali niso načela današnjega svobodomiselnstva tudi internacionalna? Mednarodni stiki so enkrat neizogibni. Tudi najbolj radikalno narodnostno načelo ne more in ne sme naroda ograditi s kitajskim zidom. Na kaki podlagi pa naj slone mednarodni stiki? Ali na etičnih principih ljubezni, pravice, enakopravnosti, kakor jih Kristus uči (Učite vse

LISTEK.

Na skalnem Podhalu.

Po poljsko spisal Kazimir Przerwa Tetmajer — prev. Leop. Lenard.

(Konče).

Reče boter Gombos rahlo, toda z notranjim lastnim prepričanjem in vedoč, da mu ne bo oporekano na koncu misli:

— Pravite, boter, da se pekla ne bojite — kaj? Ali ga morebiti ni, ali kaj? Toda kje bi vrage prebivali, ako bi ga ne bilo? Vrage pa vendar so.

— Seveda so — odvrne Zih — in še kakšni. So Balzebubi, Astaroti, so hudobni duhovi poljski, vodni, gozdni, pohišni, da bi ljudem škodovali. S svetim križem se je treba pred njimi braniti, katerega boje. Zalezujejo človeka povsod. Tudi sedaj jih bo v izbi pono, morda sta ali celo tisoč.

Stresa se boter Gombos, a žena Zihova zašepče: Bog nas varuj! Jezus Marija, varujta nas! Zih pa govori dalje: — Hudobni duhovi zalezujejo in nadlegujejo. Strašno so hudobni in srditi, res je to ker od začetka sveta poskušajo, kako bi človeške duše v pekel privlekli, toda še nobene niso privlekli in je ne bodo, ker jim božja Modrost ne dovoli.

— Duhovniki pa vendar drugače govore z prižnice — reče Gombos.

— Kaj za to. Duhovniki vedo, zakaj govore — odvrne Zih.

— Ej! Oni že vedo — reče Gombos.

Vmes se vtakne žena Zihova. — Saj so se vendar učili v semenišči.

Zih jo pogleda razumno in reče: — Kdo jih pa uči v tem semenišču? Gospod Bog ali pa ljudje, kakor smo mi?

Boter Gombos in Zihova žena umolkmeta.

Kmalu potem se zberejo otroci, vnuki in pravnuki, kar jih je bilo doma, ne po svetu, v Zihovi izbi, ki je umiral, da se poslove. Očividno je nekaj mislil in od časa do časa šel z od starosti pobebelelimi, gasnečimi očmi stoletnega jastreba, po navzočin, kakor da bi med njimi nekaj iskal, izbiral. Nekaj oseb je že prebodel s takim pogledom, a najdalje je vedno obstal pri Stašku Tilko, sinu svoje najmlajše hčere Vikte, svojem najlubšem vnuku, že odrasčem mladenci, lepem in razumnem, čudno močnem in možatem. Potem reče:

— Pojdite vsi ven, a Viktin Stašek naj ostane. Vsi odidejo.

— Stašek, stopi bližje — reče.

Stašek se približa dedovi postelji.

— Slišiš, dete — reče Zih — izbral sem tebe, ker si mi najmilši izmed vseh in se mi zdiš najboljši. Imaš pogum?

— Čemu pa?

— Si močen?

— Vsacega nakrešem.

— Poslušaj. Pri kapelici svetega Janeza pod Novim trgom, kamor pade senca od kapelece na travo takoj ko se solnce na nebu prikaže, je v kotličku shranjen denar, katerega smo jaz z Joškom Smašem z Luščiki Jaskzavimi, Joškom in Staškom in s tvo-

jim dedom po očetu Morcinom Tilka prinesli izza Tater.

Proti večeru je Jakob Zih zelo oskabel. Potem reče ženi.

— Stara, prid!

— Žena stopi k njemu.

— Skloni se.

Žena se sklona, a on jo prime za roki pri ramenih in poljubi na oboje lic, enako tudi ona njega.

— Z Bogom, stara.

— Ej, Kuba, Kuba!

— Ej, Kaša.

— Bog te spremi v večnost.

— Pomagaj tudi tebi na smrtno uro.

— A tebe, Kuba, sprejmi v večno slavo. Amen.

— Tako tudi tebe nekoč. Amen.

— Amen.

— Amen.

Otroci, vnuki, pravnuki, stari možje, sivi, že stare babe, posivele, možki v najlepši dobi, ženske v cvetju let, nekatere z otroci na prsih, odrasčena mladina, otroci napol odrasli in neletni in majhni, zbrali so se pri postelji. Ziha in on jih je blagoslovil. Potem reče: Pojdite narazen — in vstane z lastno močjo. Takšen, kakor je bil, je legel na posteljo v cokljah, hlačah prtenih, s pasom, samo suknjič je razpel — in takšen je tudi vstal ter se opirajoč na ramena in prsa teh, ki so ga obdajali, šel, opotekaje se, polagoma k oknu. Vidni so bili Rdeči Vrhovi, Komini, strmine vitovanske, poraščene s starimi smrekami, večnim gozdom, in planjave med njimi, velike, ravne zasnežene. Rdeče solnce je svetilo na gorah, kot ogenj na hladnem nebu, kot ogenj žarelo.

narode . . . vsi smo bratje med seboj . . . kar ti nečeš, da bi drugi tebi storili . . .), ali pa na brutalni sili. Prostomisleci zametajo in zaničujejo prvo, ostane jim torej le drugo, zato zidajo na pesek. Na to načelo se opirajo n. pr. Italijani; ker so oni močnejši, štejejo okoli 40 milijonov, mi pa samo 13, zato imajo oni „svete pravice“, mi smo pa roba, ki si jo lahko močnejši prisvoji. Končno mora po tej poti priti do splošnega klanja: „Vstalo bo ljudstvo zoper ljudstvo“, pravi evangelijski.

Politične vesti.

Jugoslavija.

Ministrski predsednik Vesnič je podal v zbornici izjavo, v kateri je sporočil predstavništvu umor Esad paše. V svoji spomenici na umorjenega je naglašal prijateljstvo Esad paše do Jugoslovanov, katerega je paša najlepše dokazal v času, ko je bila srbska vojska na begu preko albanskih gor. Povdarjal je tudi prijateljsko vez Albancev in Srbov od najstarejših časov do danes. V znak žalosti nad preneglo smrtjo Esad paše so vsi poslanci vstali in vzkliknili: Slava mu!

Demokrat Draškovič je v parlamentarni seji prijel Protiča radi njegove izjave, da bi bilo treba radikalcem le migniti s prstom in ustvarjena bi bila Velika Srbija. Draškovič naglašala, da je Srbija delo celega naroda, a ne samo ene stranke. Protič zavrne ta očitek z izjavo, da o radikalni stranki in Veliki Srbiji ni govoril kot minister, ampak kot radikalec. Vsled teh besed je prišlo med demokrati do burnih prizorov.

Demokrati se začeli radi nasprotstva proti Protiču z nekako obstrukcijo v parlamentu v pretresu volilnega reda. Radi tega so se sestale vse stranke koncentracijske vlade in sporazumele v toliko, da ne bodo vladne stranke stavile svojih predlogov v plenumu, marveč v odboru, ki bo sklepal o njih.

Volilni odbor je sprejel predlog, da se mora sestati konstituenta 14 dni po volitvah. Volitve se morajo vršiti v roku šestih mesecev od dneva, ko bo razglašen volilni zakon. Volitve se morajo vršiti po celi državi isti dan in sicer v nedeljo.

Proti kancelarparagrafu nastopajo kot proti kakemu atentatu na duhovščino pravoslavni in muslimanski duhovniki. Tudi višji cerkveni dostojanstveniki bodo opozorili vlado, da bi znal kancelarparagraf kršiti razmerje med državo in Cerkvijo in izzvati kulturni boj.

Jugoslovanski klub je stavil predlog: Pravico voliti poslance imajo vsi moški in ženske, ki so dovršili 21. leto in so jugoslovanski državljani.

Pri ministrskem, predsedniku Vesnič se je oglašila deputacija uradniških organizacij iz Jugoslavije in mu izročila spomenico, katere povdarja nezadovolje uradništva. Spomenica zahteva, naj se povišajo dodatki na draginjske doklade za 25% od vseh dosedanjih dohodkov. Nadalje zahteva, naj se izplača uradnikom letni nabavni prispevek 4000 K za oženjene in 2000 K za neozenjene. Nadalje zahtevajo uradniške organizacije, naj se službena pragmatika uveljavi s sodelovanjem uradniških organizacij samih.

Pogajanja med Avstrijo in Jugoslavijo so prekinjena radi avstrijske vladne krize.

Radi regentovega obiska Zagreba, Ljubljane in drugih mest v Sloveniji bo narodno predstavništvo odgodeno za nekaj dni.

Demokrati so skušali na vsak način izvršiti rekonstrukcijo pokrajinskih vlad še pred regentovim posetom Zagreba in Ljubljane. Vendar je to vprašanje odgodeno za pozneje.

Nato reče Zih: Medved spi, čas je tudi meni. Ostanite z Bogom, vi vrhovi in planine!

In naredi par korakov ob steni, vedno se ob njo opiraje z roko, k polici, na kateri je ležal stari razbojniški nož, s krivim ostrim koncem in s tremi kovinastimi gumbi na držaju, naredi ž njim tri križe po zraku ter se trikrat ž njim prekriža. Potem se pripogne in opiraje se z roko ob mizo, naredi s koncem noža okrog sebe krog. Vsi so stopili k steni. V ta krog se vleže, opiraje se z rokama za podlago, vznak. Tako leži trenotek, zgane z očmi, vzdihne nekajkrat in umrl je.

Tretjega dne so ga položili v rakev zbito iz jelevih desk. V rakev so položili k njemu fajfo, kresivo, zelo starodavno iglo k srajci in razbojniško sliko naslikano na steklo, kar je najraje imel v življenju.

Za rakijsko ni šla nobena/procesija, da bi spremila telesne ostanke, kajti cerkev je bila daleč, a sneg velik in talen. Najstarejši sin je položil na sani gnojni koš, v koš so položili rakev, prepasal se je z vrvjo, vzela k sebi sekuro in železne vile, sedel na rakev, se prekrižal in odrinil. Dobro je gledal, da bi se kje konj pred volkovni ne splašil in ne prevrnil rakeve, ali da bi kaj od nje ne padlo, dobro pomneč, kar je včasih govoril pokojni oče: — Ako pelješ mrliča, kateremu so položili v rakev, kar je kedaj rad videl v življenju: fajfo, tobak, rožni venec ali kakšno podo, varuj Bog, da bi med potjo kaj izgubil, to bi te! Naredi hudourni oblak in te obsuje s točo. Vrni se in išči! Moraš. Ni drugače.

Tako je umrl in tako so pokopali Jakoba Zih iz Vitova.

Ali Kristus ali — boljševiško klanje! Izberite si!

Članek „M. D.“ v št. 30 pa si treba dobro zapomniti, ker to ni le slučajni izbruh, marveč zistem one stranke, ki je že pred vojno proglasila krščanstvo za „strup iz Judeje.“ Pa bo prišel čas, ko bodo zopet pobožno obračali oči in se delali najboljše kristjane. Mi bi naj v imenu ljubezni molčali, oni pa v imenu same ljubezni rušili temelje krščanske vere. Čudna je ta logika!

Predsednik Slovenije dr. Brejce se mudi v Beogradu pri regentu Aleksandru zaradi koroškega plebiscita in regentovega poseta Slovenije.

Italija.

Nova Giolittijeva vlada je tako-le sestavljena: ministrsko predsedstvo in notranje zadeve Giolitti, zunanji posli grof Sforza, kolonije Rossi, zakladi Meda, finance Tedesco, poljedelstvo Micheli, industrija Alessio, pravosodje Fera, javna dela Peano, vojna Bonomi, mornarica Secchi, poduk Croce, osvobodjena ozemlja Raineri, delavsko ministrstvo Labriola, pošta in brzozjav Vassallo.

Predsedstvo italijanskega parlamenta obdrži še nadalje Orlando, ki je umaknil svojo tozadevno ostavko.

G. D'Annunzijo je začel iz jeze nad italijanskim polomom v Albaniji groziti z osveto Jugoslovanom, češ, da so Jugoslovani zakrivilji vstaško gibanje in ne Albanci.

Nemčija.

Predsednik narodne skupščine je sklical parlament na 24. junija.

Madžarska.

V narodni skupščini je naglašal justični minister neizprosne kazni proti navijalcem cen. Predlagal je zaplembo premoženja navijalcev in razglas obsodbe v trgovinskih prostorih. Minister je povdarjal sprejem zakonskega načrta, po katerem so sodišča pooblašena za strašilen zgled obsoditi krivce v zapor in poleg tega še na batine. Dovoljenih je 25 batin, najmanj pa 10, pri mladostnih osebah 5, če bi se krivca drugače ne moglo vpokoriti. Ta določba velja samo za eno leto in se potem razveljavi samoobsebi. Batine se smejo uporabljati samo pri moških in med zaporom.

Volitve, ki so se vršile onkraj Tise, so imele sledeči izid: Voljenih je 11 malih kmetov, 4 krščanski nacionalci, 2 zunanji strank in 1 pristaš Friedrihov. Ožje volitve bodo v 11 okrajih.

Dnevne vesti.

Regentov obisk. Regent Aleksander obišče Zagreb 22. t. m. V Zagreb je že dospel dvorni maršal z dvornim upraviteljem, da pripravita sprejem. V Ljubljano pride regent v soboto, 26. t. m. V Ljubljani bo 27. junija prisostoval ob 9. uri dopoldne tihi sv. maši, ki jo bo opravil škof dr. Jeglič, ob 14. uri pa bo sprejemal deputacije. Predsednik deželne vlade dr. Brejce bo sprejel regenta na ljubljanskem kolodvoru. Prvi dan bo regent položil venec na Prešernov spomenik, drugi dan pa bo šel s spremstvom na Bled. Tam se mu bo poklonila deputacija iz Koroške pod vodstvom poslancev Smodeja in Grafenauerja. Regent bo obiskal tudi Stajersko in sicer Celje, Maribor in nekaj drugih mest. V Ljubljani bo stanoval v palači deželne vlade.

Kakor je naše občinstvo že informirano iz člankov, ki jih je objavil pred par dnevi naše časopisje, nam namerava Italija v slučaju, da izgubimo Slovensko Koroško, pograbititi se najlepši kos Gorenjske: Bohinj in Bled. Bomo dopustili to? Nikdar! Zato pa na Koroško, da tembolj živo prebudimo narodno zavest! Kraji ob Vrbskem jezeru so pripravljani, a vendar je stalnih gostov premalo. Pojasnila daje Tourist office Borovlje.

Avstrija razpošilja hrabrostne križce. Za nemške roparske boje na Koroškem je izdelala Avstrija železne križce z letnicama 1918 in 1919 in z napisom „Kärntner Freiheitskampf“, na drugi strani pa „Für Tapferkeit.“ Križci so na belo-rdeče-rumenem traku. Kake komedije so si izmislili naši sosedi. Za rop in polomijo delijo hrabrostne križce, katere trosijo celo po A pasu. Ako si domišljajo Avstrijci, da bodo s staroavstrijsko železno vabo privabili v objem vedno-gladne Avstrije zavedne koroške Slovence, se brdko varajo. Slovencem sta že presedala avstro-ogrski baker in železo, sedaj pa še novoavstrijsko železo — mesto kruha, to je smešno!

Nemškutarji, komunisti in samostojnejši — v bratskem objemu. Dne 15. junija se je pri Gornji Sv. Kungoti v šoli vršila sodnijska razprava radi dogodkov dne 22. februarja t. l. na shodu Kmetijske zveze istotam. Kakor znano, se je 22. februarja vršil v kungotski šoli shod obmejnega slovenskega ljudstva, ki se zbira v Slov. kmetijski zvezi. Zborovanje se je vršilo prvotno popolnoma mirno, a med govorom dr. Leskovarja so se navalili na zborovališče z gorjačami in plotnimi plankami oboroženi fantje in moške iz nemškutarjsko-komunističnega tabora. Ker se je že pred shodom celih 14 dni govorilo, da bodo nemškutarji, samostojnejši in komunisti s silo razbili zborovanje, je Kmetijska zveza pri politični oblasti zaprosila za orožniško asistenco. Ker orožništvo pri Gornji Sv. Kungoti od okrajnega glavarstva ni dobilo toza-

devnega navodila, tudi ni bilo na shodu orožniške asistencije. Z ozirom na nevarnost, da bodo organizirani nasprotniki s silo napadli mirno zborujočo slovensko občinstvo, so od naše strani takoj ob začetku tega zborovanja v zborovalni sobi pri vhodu postavili močno vrsto rediteljev. Ko so kmalu potem z gorjačami in plankami oboroženi nasprotniki hoteli s silo vdreti v dvorano z namenom, da shod razbijejo, so naši reditelji napadalcem odvzeli njih orožje in jih podaljši borbi vrgli iz šole. Poškodovanih je bilo nekaj naših in nekaj nasprotnikov. Po tem dogodku se je shod mirno nadaljeval še celi dve uri. Vsi zborovalci so po končanem shodu enoglasno povdarjali: Če ne bi sklicatelji in vodstvo shoda organizirali zbor rediteljev pri vhodu v dvorano, bi bili oboroženi napadalci, ki so večinoma znani pretepači, shod razbili, govornike, predsedstvo in navzoče župane pa pobili. Splošno mnenje je, da bi bilo v tem slučaju nekaj mrtvih. Povdarjamo še, da se nahaja šolsko poslopje bolj na samotni in ni mogoče takoj doklicati orožniške pomoči. Pri torkovi sodnijski obravnavi na licu mesta je mnogo odličnih prič pod prisego potrdilo, da so napadalci prišli oboroženi z debelimi gorjačami in plankami pred zborovališče in so hoteli s silo vdreti v zborovalno dvorano. Reditelji so nekaj časa z rokami zadrževali vrata, a ko so napadalci z debelimi drogi hoteli zlomiti vrata, so reditelji opustili brambo vhoda in se pripravili na silobran. Pri brambi so pobrali napadalcem orožje, katero je bilo pri obravnavi kot „corpus delicti“ predloženo sodišču. Nadučitelj Spreitz je kot popolnoma nepristranska priča pod prisego potrdil, da so fantje trgali pri šoli ograjo in da so s tistimi gorjačami potem navalili na zborovalce. G. Spreitz je še celo iz svojega stanovanja, kamor je utekel, prigovarjal dotičnim fantom in možem, da naj vendar mirujejo, pa ga niso hoteli ubogati. Da bi došlo ta napad na mirne slovenske zborovalce drugo sliko, kakor je bila v resnici, so nemškutarji in z njimi združeni samostojnejši ter komunisti napravili ovadbo proti nekaterim našim možem, n. pr. proti ugledelemu županu od Sv. Križa Galunderu, ki je bil predsednik zborovanja, uredniku in tajniku Zebotu, ki je govoril na shodu, ter nekaterim našim rediteljem, češ, da so le ti bili pravi povzročitelji krvavih dogodkov. Da bo vsa pošena slovenska javnost vedela, s kakimi ljudmi imamo opraviti, navajamo, da se med nasprotniki nahajajo: znani velegerman Jožef Paskola, eden najbolj strupenih narodnih nasprotnikov slovenstva severne od Maribora, nadalje neki Trinka, ki je, kakor se sam hvali, načelnik 70 organiziranih komunistov, drugi udeleženci nasprotne strani so sami bivši nemškutarji. Med napadalci so večinoma taki, ki so znani po celi okolici kot pretepači. Paskola, Anderla in njegove druge zastopa odvetniška pisarna dr. Kodermana, komunist Trinkausa in sodrege pa pisarna dr. Skapina. Naše je zastopal dr. Juvan iz pisarne dr. Leskovarja. Obravnava v torek se je končala pozno zvečer z zaslišanjem blizu 70 prič. Sodba se bo izrekla po končani razpravi v Mariboru. Toliko v pojasnilo, ker „Mar. Delavec“ nalašč celo stvar zavija tako, kakor da bi bili naši mirni zborovalci povzročitelji napada in krvavih dogodkov.

Seja izvršilnega odbora SLS za Slov. Stajero se je vršila dne 17. junija v Mariboru. Trajala je 3 ure. Predsedoval je župan Galunder. Na dnevnem redu je bilo poročilo o političnem položaju, o občinskih volitvah, o zborovanju Jugoslovanske Kmetijske zveze ob priliki orlovskega tabora dne 24. avgusta v Mariboru, o delavski organizaciji, o gospodarskih zadevah, o Kmetijskih podružnicah itd.

Delavsko tajništvo. S 15. junijem se je v Mariboru za naše krščansko-socialno organizacijo ustanovilo delavsko tajništvo. Vodi ga g. Anton Fekonja od Sv. Lovrenca v Slov. goricah. Začasno se naše delavsko tajništvo nahaja v pisarni Kmetijske zveze v Cirilovi tiskarni, kamor se naj naslavljajo vsa pisarna tičoča se delavske organizacije. To tajništvo bo vodilo organizacijo viničarjev, kmetijskih in vseh drugih delavcev v Slov. Stajerju, v Prekmurju in na Koroškem.

Vrhunec podlosti in bedastoče je dosegel „Mariborski delavec“ v članku „En hlev, en pastir“. Tako podlo in obenem bedasto ne pišejo niti židovski listi. Tega je zmožen le Voglarjev listič. „Tribuna“ dnevnik čeških židov, piše v pretečenem tednu: „Ne motimo se. Mednarodni moralni vpliv Vatikana se je neizmerno povzdignil s tem, ker je danes Vatikan v resnici mednarodna institucija, koje moč je bolj moralna nego pravna. Reš, da njen moralni vpliv ni več tak, kakor je bil, toda v tej popolnoma razbiti Evropi brez avtoritete, je boljša neka avtoriteta sploh kakor nobena. A naj bodo papeževi križi, ki milijo visoko super Urbem et Orbem, še s tako debelo rjo pokriti, vendar so še milijoni ljudi vseh narodov, ki vidijo v njih znamenje zveličarja — in če že ne to, vidijo v Vatikanu vsaj dovolj neinteresiranega, nevtalnega posredovalca. Vpliva Vatikana ne smemo podcenjevati. To seveda ne pomeni, da ne bi izvedli svojim naprednih zakonov. Izvedimo ločitev cerkve od države, to pa pametno in z ozirom na zunanjo situacijo. Tudi pri ločitvi se lahko dobro izhaja in ni treba preprirov ne v zunanji politiki, ne v notranji. V Evropi kaka je danes, papežev nuncijs nikakor ni poslednji v abecedi in bile so in so še situacije, kjer sodelovanje cerkvenih krogov ni samo zaželjeno ampak tudi nad vse potrebno.“

Orlovska prireditve v Smartnu pri Vurbergu. V nedeljo se je vršila orlovska slavnost, katero je priredil orlovski odsek v Smartnu pri Vurbergu. V lepem številu so se udeležili Orli in Orlice iz Maribora, iz Hoč in od drugod. Prireditve je bila bolj domačega značaja in je imela samo krajevni pomen.

Vendar zasluži, da jo omenimo obširneje, ker je pomni dokaz, kako poganja globoke korenine med našim ljudstvom orlovska organizacija in kako je ljudstvo zanjo dovzetno. Mariborske goste so čakali pri dravskem mostu Šmartinski Orli — močna četa v krogih. Šmartinski odsek je nov in kroje oskrbeti v sedanjih časih ni lahko. Bilo je torej treba požrtvovalnosti in vztrajnosti. Raz hiš v Šmartnu so vihrale slovenske zastave, prvi slavolok v začetku vasi, kjer se odcepi z glavne ceste pot na slavnostni prostor, ves okrašen z velikimi vencami in slovenskimi zastavicami. Slavnost se je vršila na prostoru župana Klemenčiča, vse je bilo prirejeno zelo skrbno, pripravno in lepo. Sedeži, mize, vse novo, kakor za take prilike, prvovrstno, majev, vencev, zastav prave razkošje. Koliko truda je morala žrtvovati tamošnja mladina, da je kljub vsakdanjemu poljskemu delu vse to priredila. Postrežba je bila prvovrstna. Nikomur ni bilo treba v gostilno. Vsi gostje — in teh je bilo veliko število — so bili bogato preskrbljeni v hiši brata podpredsednika Lovrenčiča. In naš mladi orlovski naraščaj je dobil celo pravico, da sme zatelovaditi na polnih črešnjevih drevesih na vrtu g. župana in ta nastop je izpadel tako sijajno, da je bilo nekaj dreves takoj obranih. Zvečer so dali domačini celo večje število voz, da so odpeljali mariborske udeležence do dravskega broda. Šmartinski Orel se je res izkazal s tem prvim nastopom, da je jako kavališki.

Socijalni ali podučni tečaj priredi v nedeljo, dne 27. t. m., Kmetiska zveza v Ljubnem v Savinjski dolini. Prideta dva znana govornika. Domačini in sosede, pridite! Vstop imajo samo naši pristaši in somišljenice.

Sprejem na učiteljsko. Redni sprejem na mariborskem državnem moškem učiteljsko se vrši v začetku novega šolskega leta 1920-21. Izredno se lahko zglašijo s svojim izpovedalom drugega podtija tekočega šolskega leta in edino za vsprejem v prvi letnik do 15. julija t. l. učenci, ki so dovršili z ugodnim uspehom štiri razrede srednjih šol ali pa štirirazredno meščansko šolo.

Vpisovanje v pripravljalni razred in I. letnik javne dvorazredne trgovske šole v Mariboru bo 6, 7, in 8. julija t. l. od 8. do 12. ure. V pripravljalni razred se sprejemajo le učenci, ki so dovršili šesti razred ali oddelek ljudske šole ali II. razred srednje šole ali I. razred triletno ozir II. razred štiriletne meščanske šole ali popolno meščansko šolo in so stari vsaj 13 let. Za pripravljalni razred ni sprejemnih izpitov. V prvi letnik se sprejemajo učenci in učenke, ki so dovršili IV. razred srednje šole ali popolno meščansko šolo ali pripravljalni razred dvorazredne trgovske šole in so stari vsaj 14. let. Za te ni sprejemnega izpita. Poleg teh se sprejemajo v I. letnik tudi tisti učenci in učenke, ki so dobili v IV. razredu srednje šole v napredku drugi red, ali tisti, ki so dovršili III. razred srednje šole ali VIII. razred ljudske šole ali predzadnji razred meščanske šole, ako so stari vsaj 14 let in napravijo sprejemni izpit iz slovenščine, nemščine, računstva, geometrije, prirodopisa, zemljepisja in fizike. Pri izkušnji se zahteva toliko znanja, kolikor si ga pridobe učenci v pripravljalnem razredu. Vpisovanje v II. letnik se vrši 5. julija od 8. do 12. ure in začetkom šolskega leta. Vstopnina je 10 kron, prispevek k učilom pa 20 K. K. vpisovanju je prinesiti krstni list in zadnje šolsko izpovedalo. Vpisuje se lahko tudi pismenim potom. — Ravnateljstvo.

Alli poznate g. Koplča? Bil je nadučitelj pri Sv. Lenartu v Slov. gor., pa je za nekaj časa pustil šolo in se posvetil političnemu delovanju: postal je gerent za trg Sv. Lenart. Kot tak je zaprl nekaterim nemškutarskim tržanom gostilne, a ko so se udeležili plesnega venčka JDS gospode, ali kako drugo uslugo storili njegovemu pravnemu zastopniku, jim je takoj zopet dovolil, oziroma izposloval izvrševanje svoje obrti. Kot gerent si je tudi pridobil zaupanje mnogih tržanov raznega naziranja, ker jim je naklonil to ali ono dobroto pri delitvi živil. Seveda ga je v trgu vse spoštovalo in spoštljivo pozdravljalo, ker je imel ta gospod veliko moč v svojih rokah in v svojih brkah. Pa zdaj ne več; zdaj ni več gerent, sedaj je sluga pokorni tukajšnjega odvetnika dr. Goriška, pri katerem si je za poznejša leta preskrbel toplo stanovanje v nekdanji nemški šoli. Zato jo je za tako nepojmljivo nizko ceno in na tako umeten način prodal g. doktorju. O gotovo, ime Koplč bo slovelo pri Sv. Lenartu na veke in še poznejši rodovi ga bodo slavili kot najbolj nepristranskega tržkega župana, kot najbolj vnetega šolskega vodjo zunaj šole, kot izredno izvežbanega trgovca in spretnega prodajalca, kot vzor pokornega in udanega sluge svojih krašnih očetov. Pomnite to dobro in ne pozabite nanj. Tudi naš okraj ga ne bo pozabil, kajti bil je tudi tajnik okrajnega zastopa. Kot tak je ljubil mir, se ni brigal za mostove, ki jih je razdrila in uničila hudobna povodenj; zadovoljen je bil z imenom in s plačo tajnika, črnil in delo je prepustil bogovom. Zdaj ni več tajnik okrajnega zastopa, zato naj mirno počiva na lavoricah svojih zaslug. Pa brez zamere!

Pred mariborsko poroto sta se v sredo, dne 16. t. m., zaradi poskušenega zavratnega umora zagovarjala Avgusta Selih, žena Alojzija Selih, železničarja, stanujočega na Pobrežju pri Mariboru, ter Ivan Zinko, delavec v usnjarni v Konjicah. Obtoženka A. Selih je bila nenravna in pohotna ženska. Pohajala in popivala je kaj rada po gostilnah, a doma je vse zanemarjala tako, da si je njen mož moral večkrat sam kuhati ter tudi sam stanovanje snažiti. Vrhu tega je še tudi imela ljubimsko razmerje z gori imenovanim Zinkotom. Da bi se iznebila svojega moža, je pregovorila Zinkota, da naj s pištolo, katero mu bo

ona preskrbela in katera je bila last njenega moža, ustrelil njenega moža, ko se bo dne 25. januarja ponoči vračal iz službe domov. Satanski naklep se ji je deloma posrečil. Zinko je ob določeni uri napadel Seliha, ker pa pištola ni prav funkcionirala, je Zinko udaril Seliha s pištolo večkrat po glavi in ko je Selih ležal že na tleh, mu je Zinko pognal kroglo v glavo v prepričanju, da ga je umoril, nakar je zbežal. Selih je pa kljub težki poškodbi okrevale. Neizmerno zlobna žena je nato vnovič pregovorila Zinkota, da naj vendar enkrat docela izvrši svoje delo. Dne 25. februarja je Zinko vnovič ponoči napadel Seliha ter mu prizadjal 18 težkih pogodb v trdnem prepričanju, da jo je topot zanesljivo pogodil. Toda Selih je tudi iokrat okrevale. Pri tozadevni kazenski obravnavi je porota prisodila satansko zlobni ženi Avgusti Selih osem let, Zinkotu pa sedem let težke ječe.

Prijet tihotapec. V noči od 12. na 13. junija se je posrečilo pri Gornji Sv. Kungoti prijati znanega tihotapca Josipa Lebariča, doma iz Ernovča v Nemški Avstriji, brata tukajšnjega mlinarja. Čudno je, da je dobil Lebarič od naše oblasti izkaznico za prehod čez našo mejo, dasiravno je splošno znana njegova in njegovih drugov obrt. Število onih, ki se pečajo pri Sv. Kungoti obrtoma s tihotapstvom, ki „lifrajo“ ubogim Nemcem moko, Wögrerjeve klobase in krače, je vsak dan večje. (Zanimivo bi bilo objaviti imena teh Jugoslovanov.) Od tod tudi to, da je bilo v naših krajih ob zamonjavi bankovcev toliko ponarejenih in nepravilno žigosanih tisočakov.

Morilec izvršil samomor. Odvetnik dr. Sušnik si je najel v Pliberku na Koroškem prostore za odvetniško pisarno in tudi večje stanovanje za sebe. Svoje zasebno stanovanje je pa prepustil lastnici hiše za tako dolgo, dokler se on ne bo oženil ter rabil stanovanje za-se. Lastnica hiše je oddala stanovanje začasno nekemu železničarju. Ko je rabil dr. Sušnik stanovanje za-se, je bilo isto odpovedano železničarju sodnijskim potom. Iz jeze in maščevalnosti, da je moral zapustiti železničar stanovanje, je pričakal, oborožen s sekiro, dr. Sušnika, ga udaril dvakrat po glavi in še le tretji zamahljaj je mogel dr. Sušnik odbiti. Ko se je dr. Sušnik zgrudil že na tla, ga je železničar še petkrat udaril po glavi tako, da mu je lobanja popolnoma razbil. Smrtinonevarno ranjenega in umirajočega dr. Sušnika so v četrtek popoldne prepeljali v Maribor. Morilec je pa šel v drvarnico in se obesil.

Kombinacije o umoru Esad paše. LDU. Beograd, 16. junija. Pariški „Journal de Debats“ priobčuje izpod peresa urednika Bonegena o umoru Esad paše daljši članek. Bonegen konstatira, da je bil atentat dobro premišljen. Francoska policija in pravosodstvo naj bi pazilo na vse sumljive elemente, ki se nahajajo v Parizu. Pri mladem atentatorju je morala biti dvomljiva vsekakor velika vsota denarja, ki ga je imel pri sebi. Nato govori o vlogi Esad paše v zadnjih vojnah na Balkanu in o zadržanju Italije napram njemu, kar ima za posledico, da so izgnani Italijani skoro iz vse Albanije in tudi v Valont jim preti nevarnost. Slučne stvari da so počenjali Italijani v Tripolisu. Pred osmimi leti je zakrivil Giolitti evropsko krizo, s tem da je napovedal vojno Turčiji in anektiral na papirju Tripolis. Pravi, da od onega časa notranja administracija in konsolidacija v Italiji ni napredovala niti za korak in da je Giolitti v Italiji povzročitelj svetovne vojne. Okupacija Tripolisa je povzročila balkansko vojno.

Zahteva učiteljskih doklad. LDU. Beograd, 16. junija. Minister prosvete je zahteval od finančnega ministra, da dovoli učiteljem enake draginjske doklade, kakor državnim uradnikom.

Kongres učiteljstva v Beogradu. LDU. Beograd 16. junija. Pripravlja se sprejem učiteljev iz vse Jugoslavije. Učitelji bodo prišli na kongres v Beograd 17., 18. in 19. julija t. l. Beograjska občina bo storila od svoje strani vse, da omogoči učiteljskemu udruženju vse udobnosti.

Dijaški kongres v Beogradu. LDU. Beograd, 16. junija. Konec junija in začetkom julija t. l. se bo vršil v Beogradu dijaški kongres, ki se ga bodo udeležili zastopniki vseh srednješolskih organizacij. Trajal bo tri dni.

Borza. LDU. Zagreb, 16. junija. Italija 475—480, Praga 208—210. Dunaj 51.50—52.50. Valute: dolarji 69—73.50, carski rublji 125—130, napoleonidori 260—270, nemške marke 215—285, rumunski leji 185—195.

Mariborske vesti.

Vabilo k ustanovnem zborovanju Gospodarske zadruga v Mariboru, katero se vrši v nedeljo, dne 20. junija 1920 v Mariboru v dvorani Jugoslovanske strokovne zveze, Splavarska ulica 4. Začetek ob 9. uri predpoldan. Dnevni red: 1. Razlaga in odobritev pravil. 2. Volitev načelstva in nadzorstva. 3. Razgovor o delovanju. Zborovanja naj se udeležijo vsi, ki so prijavili pristop k zadrugi. Od pol 9. ure naprej se bodo sprejemali člani iz Maribora in okolice, ki žele pristopiti k zadrugi. — Pripravljalni odbor.

Dragotin Freudenreich v Mariboru. Danes nas počasti z nastopom v našem gledališču prvak zagrebskega gledališča gosp. Dragotin Freudenreich. Igral bo vlogo krojača Mraka v „Knjigi za pritožbe“, ena njegovih najuspešnejših kreaacij v svojem umetniškem življenju. Dragotin Freudenreich je še edini igravec onih velmožev, ki so svoj čas dičili zagrebski oder kot je bil Fijan, Dimitrijevič itd. kot nam ga je mati narava se pustila živega med nami. Ravnateljstvo našega gledališča hoče s tem seznaniti Maribor z naj-

bolj uglednimi člani zagrebskega gledališča, katero gledališče stoji baje najbližje našemu gledališču.

O tukajšnji glavni pošti. Na razna povpraševanja, kaj da je pomenilo petje in godba na prostem podstrešnem balkonu glavnega poštnega urada, počamo po zanesljivi informaciji, da to ni bilo nikako slavilje kakega posebnega poštnega dogodka, ampak, da si je samo g. predstojnik urada priredil z nekaterimi uradnicami (med temi jedha boleha s trimesečnim dopustom) in s cenzorjem, g. poročnikom, razen svoje dnevne še prosto nočno zabavo. Interesirano prebivalstvo Slomškovega trga in bližnjih ulic se ima zahvaliti straži, da je ta prekinila že ob 3. uri zjutraj zabavni večer. Ta dogodek jasno kaže, kak lep pojm ima g. vodja o ugledu, redu, avtoriteti in disciplini. Ne smemo se torej čuditi, če se nam stranke pritožujejo, da se z njimi ravna bagatelno, da morajo po pol ure čakati pred zaprtimi linami, za katerimi se sliši dolgočasno krohotanje uradnic, da morajo mirno gledati, kako se g. vodja z njimi pri lini zabava, vsled česar je imela jedna primanjkljaj 7000 K, da je sploh zelo redek slučaj, če se dobi pravočasno kaka telefonska zveza itd. In gg. uradniki sami nam na naše pritožbe neovirano priznajo, da ne morejo vzdržati reda in discipline, dokler to krši nad vse g. vodja sam s svojim nekorektnim, jako pristranskim postopanjem, zlasti napram gospodičnam. Vsled tega vlada baje med uradništvom velika ogorčenost in nezadovoljnost, ki zavzemata čimdalje resnejšo obliko. Ker je glavni urad kot predajni in oddajni, kot telefonska in brzojavna centrala za občinstvo največje važnosti in da bo vsakdanjim pritožbam enkrat konec, vprašamo poštno ravnateljstvo: Ali so mu znane vse te razmere na mariborski glavni pošti? Dvomimo, ker sicer bi napravilo red! Ne bomo pa odnehali poprej in storili vse potrebne korake, dokler ne dosežemo zboljšanja razmer v prid občinstva in uradništva.

Koncert v oficirskem domu. V soboto, dne 19. junija 1920 ob 8. uri zvečer koncertira v prostorih Oficirskega doma šramelkvartet mariborske vojaške godbe. Prijatelji oficirskega zbora dobrodošli!

Poljudno predavanje o petju se vrši v nedeljo, dne 20. t. m., ob 10. uri dopoldne v slavnostni dvorani državnega moškega učiteljskega v Mariboru. Prijatelji petja in pevovodje vabljeni!

Poziv! Mariborski mestni magistrat razglašajo: Vsem onim mladeničem, ki so dobili pozivnice za nastop službe v kadru dne 25. t. m., se naznanja, da se morajo dne 25. t. m. ob 8. uri zjutraj zglašiti s pozivnicami pri mestnem vojaškem uradu, kjer se jih bo natančno popisalo ter nato predvedlo puk. okružni komandi.

Ukraden voz. Mesarju Horvatu v Mariboru je bil ukraden nov, novopobarvan voziček v vrednosti 1000 K. Pred nakupom vozička, ki je nosil lastnikovo ime, svarimo.

Dopisi.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Dne 5. nov. 1918 je vdrla v trgovino Antona Golenko večja tolpa ter napravila občutno škodo. Radi tega se je dne 10. t. m. zagovarjalo 17 obtožencev pred okrožnim sodiščem v Mariboru. Sodišče jih je obsodilo na težko ječo, poostreno s postom, trdim ležiščem in temnico vsak mesec ter na povrnitev škode. Obsojeni so bili: Matjaž Pokrivač iz Hermanec 16 mesecev, Lichtenwalner Fr. iz Gomile 12 mesecev, Pokrivač Matjaž star. iz Hermanec 10 mesecev, Tušek Liza iz Vuzmetinec 12 mesecev, Kolbl Jožef iz Vuzmetinec 8 mesecev, Vrščič Jožef iz Gomile 7 mesecev, Kovačič Jožef in Strniša Pavel iz Gomile po 6 mesecev, Domajnko Anton iz Gomile 5 mesecev, Strniša Jakob iz Gomile 4 mesece, Grubič Ignac, Šulek Ignac, Šulek Matjaž in Kovačič Alojza, vsi iz Gomile, po 3 mesece, Domajnko Franciška v Gomili in Pokrivač Alojza v Hermanecih po 2 mesca. Šulek Magdalena iz Gomile je bila oproščena. Upamo, da bo ta obsodba spametovala ljudstvo in se ne bo več dalo od hujskačev zapeljati k nepoštonim dejanjem.

I. slovanski orlovski tabor v Mariboru.

Taborske izkaznice za mariborski okoliš se dobe v pisarni priprav. odbora v Mariboru. Izkaznice so po 10 K. Veljajo za tiste okoličane, ki se ne pripeljejo z vlakom. Dajo pravico do vstopa k prireditvam (k telovadbi na stojišče). Posamezne organizacije ozi. župnije iz mariborske okolice naj zbero denar, napišejo imena priglasev na listo in denar in tisto prinese v Maribor, kjer dobe izkaznice.

Za okrašenje mesta, telovadnega prostora in prostorov, kjer se bodo vršila slavnostna zborovanja različnih društev, se bo rabila velika množina okraskov (vencev, kit, zelenja, smrečevja itd.). Mariborske Slovenke ne bodo mogle vsega tega ogromnega dela dovršiti. Zato se obrača veselični odsek do sosednjih kršćansko-socialnih organizacij (Dekliških zvez, Marijinih družb) in do slovenskih deklet sploh, da mu priskočijo na pomoč. V to svrhu naj že zdaj izvolijo v svojih društvih poseben odsek, ki bo organiziral vse delo. Z izdelovanjem vencev in drugega nakitja se le bo mogoče pričeti zadnja dva tedna, da zelenje do tabora ne usahne. Pripravljeno nakitje se bo prepeljalo z vozovi ali tudi z železnico v Maribor. Sosednja društva okrog Maribora so se že odzvala tozadevnemu našemu povabilu, rabimo pa tudi organizacije iz oddaljenih krajev k sodelovanju, ker ne bo delalo provažanje pripravljenega blaga v Maribor nobenih težkoti.

Mariborska eskomptna banka v Mariboru, Tesetthofova ulica šte. 11.

Telefon šte. 16.

Podružnica: MURSKA SOBOTA.

Sprejema: Vloge na knjižice, na tekoči in žiro račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Izdaje: Čeka nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predujme: Na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih.

Daje kredite: Pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Mala naznanila.

Posestvo obstoječe iz hiše in gospodarskih poslopij in 2 do 6 oralov travnika v bližini Maribora se išče od dobre družine v najem za takoj ali pa za mesec september. Fonudbe pod „posestvo“ na upravo lista. 485

Zgubila se je niklasta ura v vrednosti 250—300 K, kder jo je našel, naj jo vrne proti dobri nagradi Francu Kavčiču, Studenci, Nabrežna cesta št. 7, Maribor. 488

Kupimo vreče, steklenice in sode po najvišjih cenah. „Jadran“ prometna d. z o. z. v Mariboru, Gosposka ulica 44. Telefon 393. 383

1 rjava lepa kobila za koleselj in voz, 1 lep eno in pol leta staro žrebe, 1 dvojni nat poni se takoj proda. Vpraša se Maribor, Glavni trg šte. 4 v trgovini. 490

Inteligentno veselo gospodično (vzgojiteljico) večšo slovenskega, nemškega, eventual. francoskega jezika, ter večšo igranja na glasovirju, sprejme takoj za dve deklici v starosti 8 in 11 let, odlična obitelj na deželo. Predstavi se naj v posredovalnici za službe TOPLAK, Maribor, Gosposka ulica 17.

Fant 4 leta star, se da za svojega. Poprašati je: Vojaški trg št. 8 pri „Adamič“ v Mariboru. 483

Sprejemem 2 hlapca k boljšim konjem. — Upoštevajo se le pridni trezni in pošteni delavci. — Dobra hrana in plača. V slučaju sprejema se potni stroški v Ljubljano povrnejo. Zglasiti se je v veletrgovini Fran DERENDA, Ljubljana, Emonska cesta 8. 491

Vabilo na 14. redni občni zbor Hranilnice in posojilnice v Braslovčah,

ki se bo vršil v sredo, 30. junija ob 2. uri popoldne s sledečim DNEVNIM REDOM:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva o poslovanju zadr. l. 1919.
2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1919.
3. Poraba čistega dobička.
4. Čitanje revizijskega poročila.
5. Volitev načelstva in nadzorstva.
6. Slučajnosti.

Občni zbor sklepa, če je zastopanih najmanj 10ti del vplačanih deležev. Ako bi tega ne bilo, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor, ki sklepa brez ozira na število navzočih zadržnikov.

J. Pauer, načelnik. J. Lorber, tajnik.

PRVA SLOV. BRIVNICA Aleksandrova (Tesetthofova) ul. 22 (preje g. Gredlič) se slavnemu občinstvu priporoča. Za točno in čisto postrežbo jamči **FRAN NOVAK, BRIVEC.**

AVTOMOBIL

skoro nov, 6 sedežev, 32—40 HP, en agregat, 30 luči, se po ceni proda. Več pove

P. ŠKAFAR

LJUBLJANA, Rimska cesta 11.

S 1. julijem otvorim svojo odvetniško pisarno v MARIBORU, Aleksandrova . . . cesta šte. 18, I. nadstropje. . .

dr. Alojzij Juvan

odvetnik. 492

Emendolski-sir velikoluknjičast, polnomasten la. v hlebih po 40 kg.

Polemendolski-sir v hlebih po 20 kg.

Tilzitski-sir v hlebih po 5 kg ter

Trapistovski-sir priporoča na debelo in drobno

Karel Luckner trgovina delikates Gosposka ulica 5 Maribor Telefon šte. 8.

TRGOVCI POZORI!

MIROSLAV NABERGOJ, MARIBOR Gosposka ul. 14, uhod Tkalska ulica (Webergasse)

Zaloga MANUFAKTURNEGA BLAGA

Velik izbor batista, cefirja, platna za srajce in rjuhe, sukanea, bombaževine, nogavic itd. itd. 466

Tovarniške cene. Samo na debelo. Direkten uvoz.

Papir ima na razpolago Cirilova tiskarna v Mariboru in sicer konceptni zelo dober in močen za dokumente in lini kancljiški. Dobi se ga vsaka množina, dokler je zaloga. Cene so stare kakor do sedaj brez vsakega poviška. Kdor se želi preskrbeti s papirjem, naj to stori zdaj.

Zahvala.

Potrjim sreem naznanjamo bridko izgubo našega nepozabnega sina in brata

ALOJZIJA GSELMAN

kateri je po kratki in mučni bolezni, previden s svetotajstvi, v torek dne 8. junija mirno v Gospodu zaspal. Njegov pogreb se je vršil v četrtek dne 10. junija dopoldne na pokopališče v Slivnici pri Mariboru. Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znaneem, zlasti č. duhovščini, pevcom, ter požarni brambi iz Hotinjevasi, kakor tudi vsem drugim, kateri so dragemu rajnemu izkazali mnogoštevilne dokaze ljubavi v bolezni in zadnjo čast ob pogrebu. Priporočamo ga v molitev in blag spomin!

489 **Žalujoča rodbina Gselman.**

Hotinjavas pri Slivnici, dne 10. junija 1920.

MARIBORSKA ESKOMPTNA BANKA.

MARIBOR, junija 1920.

Vabilo na subskripcijo delnic

Redni občni zbor dne 31. maja 1920 je sklenil zvišati delniško glavnico od 6 na 10 milijonov kron ter pooblastil upravni svet izdati 10.000 komadov novih delnic po K 400— nominalne pod sledečimi pogoji:

1. Starim delničarjem se zagotovi opcijska pravica na ta način, da pripadejo na pet starih delnic dve novi delnici po kurzu K 200—.

Za izvrševanje opcijske pravice je treba deponirati delnice pri centrali v Mariboru ali pri njenih podružnicah v Murski Soboti in Velikovcu.

2. Ostalih 4000 delnic se prepusti po kurzu K 850— novim delničarjem.

3. Delnice participirajo na čistem dobičku banke od 1. julija 1920.

4. Kurzni dobiček po odbitku stroškov in pristojbin se dodeli rezervnemu zakladu.

5. Kupnino je pri prijavi polno vplačati. Od tega zneska se povrnejo 5% obresti do 30. junija 1920.

6. Prijave se lahko osebnostno pri banki v Mariboru in pri njenih podružnicah v Murski Soboti in Velikovcu ali pismeno s priloženo tiskovino v času od 1. do četrtega 30. junija 1920.

7. Dodelitev delnic si pridržati upravni svet.

492—444

Upravni svet Mariborske eskomptne banke.